EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.3.6.
COM(2019) 96 final

ANNEXES 1 to 2

MELLÉKLETEK

a következőhöz:

Javaslat
A Tanács határozata

az Európai Unió által az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodás részes feleinek ülésén képviselendő álláspontról és a 9767/17 határozat hatályon kívül helyezéséről

I. MELLÉKLET

Az Unió által az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodás (SIOFA) részes feleinek ülésén képviselendő álláspont

1. ELVEK

A SIOFA keretében az Unió:

a) azoknak a célkitűzéseknek és elveknek megfelelően jár el, amelyeket az Unió a közös halászati politika keretében követ, elsősorban az elővigyázatossági megközelítés és az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti, a maximális fenntartható hozamhoz kapcsolódó célkitűzések útján, a következők érdekében: a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítésének előmozdítása, a nem szándékos fogások lehető legnagyobb mértékű elkerülése és csökkentése, a visszadobás gyakorlatának fokozatos felszámolása, a halászat által a tengeri ökoszisztémákra és azok élőhelyeire gyakorolt hatások minimalizálása, valamint – a gazdaságilag életképes és versenyképes uniós halászat támogatása révén – a halászatból élők megfelelő életszínvonalának biztosítása és a fogyasztók érdekeinek figyelembevétele;

b) elősegíti az érdekelt felek megfelelő szerepvállalását a SIOFA-intézkedések előkészítő szakaszában és gondoskodik arról, hogy a SIOFA keretében elfogadott intézkedések összhangban legyenek a megállapodással;

c) gondoskodik arról, hogy a SIOFA keretében elfogadott intézkedések összhangban legyenek a nemzetközi joggal, különösen az ENSZ 1982. évi Tengerjogi Egyezményével, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló 1995. évi ENSZ-megállapodással, a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló 1993. évi megállapodással, valamint a kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló 2009. évi FAO-megállapodással;

d) olyan álláspontokat képvisel, amelyek összhangban állnak az adott területen tevékenykedő egyéb regionális halászati gazdálkodási szervezetek már bevált módszereivel;

e) következetességre és szinergiára törekszik a harmadik országokkal fenntartott kétoldalú halászati kapcsolatok keretében követett politikájával, és biztosítja az összhangot az egyéb uniós politikákkal, elsősorban a külkapcsolatok, a foglalkoztatás, a környezetvédelem, a kereskedelem, a fejlesztés, a kutatás és az innováció területén;

f) gondoskodik arról, hogy eleget tegyen nemzetközi kötelezettségvállalásainak;

g) a közös halászati politika külpolitikai vetületéről szóló bizottsági közleménnyel kapcsolatos 2012. március 19-i tanácsi következtetésekkel[1] összhangban végzi tevékenységét;

h) arra törekszik, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsen az uniós flotta számára a SIOFA hatálya alá tartozó területen, az uniós jog szerint alkalmazandóakkal megegyező elvek és normák alapján, valamint törekszik ezen elvek és normák egységes végrehajtásának előmozdítására;

[1] 7087/12 REV 1 ADD 1 COR 1.

i) összhangban jár el az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és az Európai Bizottságnak a *„Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend”* című közös közleményével[2] és a hozzá kapcsolódó tanácsi következtetésekkel[3], továbbá előmozdítja a SIOFA hatékonyságának támogatását és fokozását, valamint – adott esetben – a szóban forgó szervezet irányításának és teljesítőképességének javítását szolgáló intézkedéseket (különösen a tudományosság, a szabályszerűség, az átláthatóság és a döntéshozatal tekintetében), ily módon hozzájárulva az óceánok minden szempontból fenntartható kezeléséhez;

j) elősegíti a regionális halászati gazdálkodási szervezetek és a regionális tengeri egyezmények közötti koordinációt, valamint adott esetben ezeknek – megbízatásuk keretein belül – a globális szervezetekkel folytatott együttműködését;

k) a tonhallal foglalkozó regionális halászati gazdálkodási szervezetek ún. kobei folyamatához hasonló együttműködési mechanizmusokat mozdít elő a tonhaltól eltérő fajokkal foglalkozó regionális halászati gazdálkodási szervezetek között.

2. IRÁNYVONALAK

Az Unió – adott esetben – törekszik annak támogatására, hogy a SIOFA elfogadja az alábbi intézkedéseket:

a) a megállapodás hatálya alá tartozó terület halászati erőforrásai vonatkozásában a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések, beleértve a SIOFA által szabályozott élő biológiai erőforrásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat, halászati erőkifejtést vagy kapacitást érintő intézkedéseket, amelyek legkésőbb 2020-ra biztosítják vagy fenntartják a maximális fenntartható hozam melletti kiaknázást. Szükség esetén a túlhalászott állományokra vonatkozóan célzott intézkedéseket kell mérlegelni annak érdekében, hogy a halászati terhelés összhangba kerüljön a rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel;

b) a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések a SIOFA hatálya alá tartozó területen, többek között a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajók feketelistáinak összeállítása;

c) a SIOFA hatálya alá tartozó területre vonatkozó nyomonkövetési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedések az ellenőrzés hatékonyságának és a SIOFA keretében elfogadott intézkedések betartásának biztosítása érdekében,

d) a halászati tevékenységek tengeri biodiverzitásra, valamint tengeri ökoszisztémákra és azok élőhelyeire gyakorolt negatív hatásainak minimalizálását célzó intézkedések, beleértve a tengeri szennyezés csökkentésére és a műanyagok tengerbe ürítésének megakadályozására, illetve a már tengerbe került műanyagok tengeri biodiverzitásra és ökoszisztémákra gyakorolt hatásának csökkentésére irányuló intézkedéseket, a SIOFA-val és a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó nemzetközi FAO-iránymutatásokkal összhangban a SIOFA hatálya alá tartozó terület veszélyeztetett tengeri ökoszisztémáinak védelmét szolgáló intézkedéseket, valamint a nem szándékos fogások, köztük különösen a veszélyeztetett tengeri fajok nem szándékos fogásainak lehető legnagyobb mértékű elkerülésére és csökkentésére,

[2] JOIN(2016) 49 final, 2016.11.10.

[3] 7348/1/17 REV 1, 2017.3.24.

valamint a visszadobás gyakorlatának fokozatos felszámolására irányuló intézkedéseket;

e) hátrahagyott, elveszített vagy más módon az óceánba juttatott halászeszközök hatását csökkentő és az ilyen eszközök azonosítását és begyűjtését megkönnyítő intézkedések;

f) a kizárólag cápauszonyok zsákmányolására irányuló halászat betiltására irányuló intézkedések és a kifogott cápák uszonyostul való kirakodásának előírása;

g) adott esetben közös megközelítések kidolgozása más regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel, különösen azokkal, amelyek ugyanabban a térségben folytatnak halászati gazdálkodást;

h) adott esetben és a vonatkozó alapító okmányok által megengedett keretek között a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) halászati munkaügyi egyezményének végrehajtását ösztönző ajánlások;

i) kiegészítő technikai intézkedések a SIOFA kisegítő testületei és munkacsoportjai által kibocsátott ajánlások alapján.

II. MELLÉKLET

Az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodás részes feleinek ülésein képviselendő uniós álláspont

A részes felek minden olyan ülése előtt, ahol e szervnek az Unióra joghatással bíró határozatot kell elfogadnia, gondoskodni kell arról, hogy az Unió által képviselendő álláspont az I. mellékletben meghatározott alapelvek és irányvonalak tiszteletben tartása mellett figyelembe vegye a Bizottsághoz eljuttatott legújabb tudományos és egyéb releváns információkat.

Ennek érdekében a Bizottság a SIOFA részes feleinek minden ülése előtt kellő időben eljuttatja a Tanácshoz vagy annak előkészítő szerveihez az említett információk figyelembevételével javasolható uniós álláspont részletes írásos ismertetését, amelyet a Tanács megvitat, majd elfogadja az Unió által képviselendő álláspont részleteit.

Amennyiben a részes felek valamely ülése során nem sikerül – akár már a helyszínen – megállapodásra jutni, akkor az új elemeket is figyelembe vevő uniós álláspont kialakítása érdekében a kérdést vissza kell utalni a Tanács vagy előkészítői szervei elé.